

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy óra	1 "
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:

Plettz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap.
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Appropriáció.

Nagybecskerek, december 14.

(L. L.) Szép nap volt tegnap a képviselőházban; minden irányban csak dicsérni lehet azt. Hogy a végén kezdjük, — „Ende gut, Alles gut“, mondja a német, — az eredmény az appropriációs vita befejezése volt, az 1894. évi pénzügyi törvény megszavazása, mi által meg van adva a lehetőség, hogy az államháztartás mindjárt január 1-én a rendes budget szerint, nem pedig indemnitás által legyen vezetve. Különböző tárgyalás kezdete és közepe tökéletesen méltó volt a befejezéshez. Mint első szónok a függetlenségi párt szóvivője Barabás dr. lépett be a vitába. Egész történelmi essayt adott, hogy a történelem logikájából magyarázza ki, miszerint Magyarország valóban szabad és önálló csak az ő pártja elveinek alkalmazása mellett lehet, hogy a 67-es alapon álló kormány minden képessége és politikai, hazafiúi becsületessége mellett sem képes a magyar állammal a szabadságot és önállóságot megszerezni, hanem csak szabadságokat és jogokat. Barabás I. Ferencz József dicsőségesen uralkodó királynak is valóban homagialis hódolatot mutatott be; benne tökéletesen megbizik, de a jövőben nem. Bizalmatlanságot keltenek benne az uralkodó-családnak azok a tagjai, a kik nem Magyarországgal éreznek és gondolkodnak, hanem az egységes birodalom, a Magyarországot is felszívó össz-Ausztria hagyományával vannak eltelve. Ezért nem szavazza meg a függetlenségi párt az appropriációt még a derék Wekerlének sem. A derék Wekerle azonban derekasan befutott az örökös bizalmatlanság ez elméletének. Egyrészt utalt arra a tényre, hogy valamely uralkodó család hagyományainak, tehát a habsburg-lotharingeni házáinak is, hordozója mindig e családnak a feje, és az általa képviselt hagyományon kívül másik nem létezik; másrészt utalt a kezességre,

melyeket a koronázás és az eskü, valamint az országgyűlésben érvényesülő szabad, önrendelkező nemzeti akarat nyújtanak.

Apponyi szintén megtagadja a jelen kormánytól a budget felett való rendelkezés jogát. Bizalmatlanságát azzal indokolja, hogy a kormány, különösen a hadsereget illető kérdésekben, vonakodik vagy nem meri Magyarország részére az 1867-iki kiegyezés által adott jogot Magyarország önállósága és nemzeti függetlensége javára egész terjedelmében kihasználni. A mi a reformokat illeti, megengedi ugyan Apponyi, hogy a Wekerle-kabinet a programjában megígérték a forma szerint teljesítette; de a reformok indítványozását a saját pártja, a nemzeti párt részére igényli és nem bizik abban, hogy a kormány a reformjavaslatoknak, melyeket még nem ismer tüzetesen, a helyes tartalmat megadta, a törvényeket helyesen viszi keresztül. A nemzeti párt tehetséges vezérének különös szerencsével válaszolt Wekerle. Mindenekelőtt arra figyelmeztette őt, hogy téved, ha arra számít, hogy a függetlenségi pártnak jobban fog tetszeni az 1867. kiegyezésnek általa „javított“ kiadása, annál, melyet eddig a huszonöt éves gyakorlat szerint mindig támadott; azután utalt Wekerle arra, hogy Apponyi a hadseregkérdésben eddig csak a tanintézetekre vonatkozólag foglalt el a szabadelvű párttól eltérő állást, ma pedig már az egész hadseregkérdést fölveti s oly falnak állítja oda a hadügyet, melyen megbuknak az összes magyar törekvések. A mi pedig a reformokat illeti, lendületes szavakkal bizonyította be Wekerle, hogy a reformatori eszmék már a negyvenes években lelkesítették a magyar nemzetet s azóta a nemzet egyetlen gondolkozó fiának sem tűntek el a fejéből, sem a szívéből; mikor megértek, programra kellett őket tűzni s éppen ez történt a kormánypárt részéről. Általános örökösnek senki sem állíthatja itt magát, azok lesznek az örökösök,

a kik hozzájárulnak a reformok törvénynyé emeléséhez, a nemzet gyakorlati életébe átviteléhez. Drakulics nemzeti párti képviselő fellépése is érdekes volt, a ki a magyarországi szerbek nevében beszélt igen hazafiasan. Ha a magyarországi nem-magyar törzsek minden nemzeti vezetői úgy beszélnének, mint tegnap Drakulics, akkor igaza lenne neki, hogy egyáltalán nincs szükség külön nemzeti törvényre. De úgy is gondolkoznak-e? Lelekesülnek a magyar állam, a politikai magyar nemzet egységeért, oszthatlanságáért? El vannak mindnyájan telve a magyar nyelv mint államnyelv szükséges voltától? Drakulics, ki tegnap oly nyíltan és becsületesen beszélt, nem felelhet erre igennel. Mily találó volt tehát Wekerle rövid megjegyzése: „ha egy nemzetiség e törvényt nélkülözheti, az állam nem nélkülözheti azt.“ A nevezettek kivül még csak Herman Ottó beszélt, mint rendesen, szellemesen és melegen, de túlzottan s túláradóan. Az ülés végén szavaztak s áttérhettek a részletes vitára. Ez történt december 13-án. Meglehető bizonyossággal lehet rá számítani, hogy tíz nap alatt a főrendiház is befejezi a maga budgetvitáját s megszavazza a pénzügyi törvényt. Miért is kellene főpapjainkról és arisztokratáinkról azt a gyerekséget fel tennünk, hogy mint az anekdotabeli kisgyerek elfagyni engedjék a kezüket, mert a papa nem azokat a keztüket vette neki, melyeket ő akart.

Uj bizottság. A közigazgatási bíróságokról szóló törvényjavaslat tárgyalására kiküldött külön képviselőházi bizottság ma tartotta alakuló ülését. A bizottság megválasztotta elnökének: Perczel Dezsőt, jegyzőjének és a törvényjavaslat előadójának, hét szavazattal hat ellenében (a mely utóbbiak Tibád Antalra estek) Latkóczy Imrét. Együttel elhatározta a bizottság, hogy a törvényjavaslat tárgyalását január hó 9-én, kedden délelőtti tíz órakor kezdi meg. Ezzel az ülés véget ért.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

A szentelt érem.

— Francziából. —

Zuhogott az eső.
Néptelenek az utcák.
A Chaussee du Maineől érkező társaskocsi éppen befordult a rue Abbé-Grégoireon.
— Az északi pályaudvar felé! kiáltott a kalauz. Van még három hely...
A Szent Vincze rend két apácája sietett a kocsi felé és beszálltak.
— Még egy hely üres, szólta a kalauz.
Ennek a kiáltásnak is volt fogantatja. Jelentkezett egy körülbelül huszonöt éves asszony... Munkás neje lehetett... Beesett szemü, sápadt arcu fiúcskát tartott karján.
— Hallja, asszonyság, ezért a gyermekért fizetni kell... Már időske...
— Dehogy, dehogy! felelt az asszony határozott hangon. A kicsike még csak három éves.
— Jól van no, csak szálljon fel... Rossz az idő.
Az asszony kissé megszegyenülve helyet foglalt a két irtalmas nővérrel szemközt és bum-bum-bum — tovább dőcögött az omnibusz.
A két nővér teljesen egyforma ruhát viselt. Mégsem hasonlítottak egymáshoz.
Az idősebb körülbelül ötven éves, jó husban levő, piros arcu alak. Átadta a papirosba csomagolt pénzt, a mint a főnöknőtől kapta, hogy kocsin térhessen haza társnőjével. Kosarát a térde közé fogta, összekulcsolta kezét és ült nyugodtan. Isten cselédje, Ancilla Domini volt, ki a közönséges, durvább munkákat végezte.

Kisérőnője legfeljebb huszonnégy éves lehetett; meglátszott rajta, hogy előkelő körökből való. Az átlátszó kéz, melynek hosszú nyulánk ujjai egy régi esernyő nyelén pihentek, díszére váltak volna egy hercegnőnek.

A munkásnő menten beszélgetésbe elegyedett a kalauzzal, egy katonásan nyírt szakállu emberkével, a ki, midőn átvette a viteldíjat, néhány jó szót mondott a gyermeknek.

— Hja, a szegény kicsike, kezdi az asszony nagyon beteg volt. Most hozom a gyermek kórházból, a hol hat hétig feküdt. Bizony rossz bérben van még mindig a szegény. A vén doktor, a kinek olyan kemény a szava s olyan szelid a képe, azt mondta, hogy meggyógyul, csak csukamájolajat itassanak vele. Nem igaz, Poldi, Lipótnak hívják... Ugye nem fintorított az arcodat, szépen nyugodtan nyeled le a csukamájolajat... Megigérted!...

Majd más hangon folytatta. — Van magának gyermeke?

— Három is — válaszolta a kocsivezető. Három nagy leányom van. A legidősebbet egy esztendővel ezelőtt adtam férjhez s a legifjálabb most kezd mesterséget tanulni.

— Akkor maga is tudhatja, mit jelent az... Eppen júliusban volt, a mikor munka is alig akad, hogy a kicsike megijesztett bennünket. Az uram könyvkötő s elég munkája van. De nyáron falura költöznek az emberek s furdőre mennek, meg a jó Isten tudja hova. Tizen-negyedikén lett rosszul a gyerek, meghűtötte magát. Lecsüggesztette a fejét s alig bírt lélekzeni. Másnap aztán orvost hívtunk. Nagyon komoly arcot vágott s olyan széles flastromot rakott a gyerek hátára, mint a tenyér... Tüdőgyulladás volt! Mit szól hozzá? Pénzünk

nem volt... Az uram elküldözte a kifizetetlen számlákat. De az emberek nem voltak otthon. Hozzá még a lakásunk sem volt betegnek való. Két piciny, füledt szobában lakunk s a hálószoba ablaka vakudvarra nyílt. Az orvos azt mondta, hogy a kórházba kell vinni a gyereket. Istenem, milyen borzasztó állapotban voltunk. Egy bérkocsit kellett fogadnunk. Hogy kifizethessük, a zálogházba kellett vinnünk egy két holmit... A kórház kapuja előtt az uram megcsókolta a gyereket és azt mondta, hogy vigyem föl csak magam, neki nincs hozzá elég bátorsága... Az anya mindig erősebb... Fölmentem hát, de a mikor az apáca elvette tőlem a gyermekemet, azt hittem, hogy mindjárt megszakad a szívem. Soha életemben sem felejttem el azt a hat hetet, míg a gyermek a kórházban feküdt. Nyári idő volt, a nap fényesen sütött, de én mégis olyan busznak láttam az egész világot. Vasárnap és csütörtökön mindig meglátogathattam s minden tilalom ellenére is édeségeket csempésztem be hozzá. Nemsokára már azzal biztattak, hogy jobban van... De a mikor hazafelé mentem, egész uton sirtam... Össze kellett szednem magamat, mert az uramnak nem volt szabad látnia, hogy sirtam... Ő sohasem jöhetett velem, mert már munkája volt... Neki is csak úgy fájt a szíve a gyerek után, mint nekem, de titkolta előttem. Egyszer éppen a vásárról jöttem haza, hát látom, hogy kezében tartja a gyerek egy játékszerét s keservesen zokog. Hála istennek, ez is elmúlt! (Csókokkal borította a gyermek arcát, kezét.) Most már megint látható majd apát, a ki már vár rád. Egészséges vagy fiam s nagyra fogsz nőni. Mondja, nincsen már egészen jó szímben? Ha nem a csukamájolajat rendszeren kell innod. Örömet szeresz vele az édes anyádnak.

Jókai napja.

Nagybecskerek, december 14.

Ki majdan Nagybecskerek város történetét megírja, az magasztalással fog megemlékezni azon fényes ünnepélyről, mely ma a városnak négy főpontján lefolyt dícsőítésére egy magyar írónak, magasztalására a magyar irodalomnak, a magyar kultúrának, az egész magyar nemzetnek, melynek disze az ünnepelt férfi.

Itt, az ország legexponáltabb helyén, a vegyes ajku lakosság között, hol a szabadságharcban tulajdon véreink harcoltak ellenünk, és a hol csak néhány évtizeddel ezelőtt ritka volt a magyar szó, ma a magyar géniusz leg-szebb diadalát aratta. A békés fejlődés áldásos műve az, mely városunk magyar érzelmű német és szerb ajku polgárait is ama oltárhoz vezette, hol emelkedett érzéssel áldozhattak a magyar szó, a magyar szellem, a magyar kultúra dícsőítésére. E hő érzelmek, mely az ünnep-lők szívét ma áthatotta, mint buzgó ima fog felszállani a magyarok Istenéhez, ki egy év-zredet át örködött e haza fölött.

A fényes lefolyású ünnepélyről a követ-kező részletes tudósításban számolunk be:

Verőfényes, tavasziasan enyhe időben, egyet-len zavaró momentum nélkül, szépen és méltó-ságosan folyt le ma az ünnepségek egész soro-zata, a melylyel Nagybecskerek városa Jókai Mór ötvenéves írói működésének emlékét megülte. A kelő nap első sugárai aranyos fényözön-ben fürdették meg a hatalmas nemzeti színű zászlók sokaságát, a melyek a város valamennyi középületéről és számos magánházakról vigan röpödtek a regg friss fuvalmában.

Ha valaki az utcákon, gyors tempóban, némi idegességre valló sietséggel, kissé izgatott arczkifejezéssel haladt keresztül kasul, tizet lehetett egy ellen tenni, hogy az illető a Ma-gyar Olvasókör rendező-bizottságának va-lamelyik buzgó tagja. Ez a hazafias, derék kör-lázás buzgalommal volt rajta, hogy a kebelében megfogamzott és lankadatlan fáradozással meg-érelt ünnepély minél fényesebben sikerüljön.

Délelőtt tizenegy óra tájban már nagy so-kaság verődött össze a Rózsa szálló előtt, a melynek első emeletén, a Magyar kör helyi-ségeiben volt az ünnepségek sorozatának első része végbemenendő. A kör nagyterméből az utcára szolgáló erkély izléses draperiával volt díszítve; a nemzeti színű apró zászlók közt ha-talmas czimer volt elhelyezve, a melyen a kör neve ékeskedett messze olvasható felirással. Fél-tizenkettő előtt szakadatlan sorban áradt a kö-zönség a kör helyiségeibe, hogy a rendkívüli közgyűlés díszét emelje.

A szegény asszony egész szívet beleöntötte a szavaiba. A családos vonatvezető s az irgalmas apáca résztvevő mosolylyal kísérték beszédét. De vajjon mire gondolt az a másik fiatal, fehér arcu apáca, a ki lezárt pillákkal, elmerülve ült a helyén. Van hát a világon két ember, a kik örömben, buban osztakoznak egymással, a kik szeretik egymást s a gyermeküket! Nagyon régen volt, még mielőtt megismerte a világ nyomoruságait, nagyon régen neki is volt egy szép álma. Az egyszerű asszony naiv érzel-meiből a mult beszélt hozzá . . . Látta ismét a multat!

Akkoriban még Cardaillan Annette volt a neve. Éppen a nevelőből tért haza, a hercegi kastélyba. Milyen gyönyörű szobában lakott. A magas ablakok a kertre nyitak. Tavasz volt. A virágzó gesztenyefákon csattogtak a madarak. Nagybátyja, a bitoros érsek férjhez akarta adni. Cavendale lord régi ir nemes családból származott. Még fülébe cseng a magyar nótának édes-bus dallama, mely annyira a szívéhez szólt, a mikor egy bálon először találkozott Cavendale lorddal. A ragyogó feketeszemű fiatal ember, vörösbő játszó kurta szakállával, fejedelmi tar-tásával az első pillanatban megtetszett neki. Douglas volt a keresztneve . . . Félévig tartott a sejtelmes, szerelmi álom . . . De egy aka-lommal feltűnt neki a hercegen egy toladó pillantás, egy rut mosoly. Egy nap aztán atyja hirtelen elvitte magával egyik távolfekvő auvergnei kastélyába. A leány kérdősködött völégénye után. De az öreg herceg haragosan tiltotta meg neki, hogy Cavendale lord nevét az ő jelenlétében kiejtse . . . Engedelmeskedett, a nélkül, hogy tudta volna, mi történt, mig egy-szer véletlenül kezébe akadt valami régi újság. Botrányos történetről volt szó benne. Cavendale lord egy szinpad hercegnőért, agyonlőtt pár-bajban egy fiatal embert. A törvényszéki tár-gyalások . . . a részletek . . . Azok a borsasztó

A diszközgyűlés.

A „Magyar Kör“ ülésterme szorongásig megtelt, amikor br. Feilitzsch Berthold, a kör fáradhatatlan tevékenységű elnöke emel-kedett fel szólásra, hogy a nagyszámú válogatott közönség megjelenésén való örömeinek adva kifejezést, rövid, de lelkes szavakban megnyi-tottnak jelentse ki a rendkívüli közgyűlést. Előadta, hogy a kör az ünnepség fényét külső-leg is emelendő, megszerezte az ünnepelt író remek kivitelű mellszobrát.

Riadó éljenzés követte e szavakat, a mely még fokozottabb mértékben ujjalt meg, amikor az elnöki szék mögött, délszaki növények közt elhelyezett, nemzeti színű zászlóktól környezett emléksoborról lehullott a lepel és Jókai Mór művészi tökélyű mása látható lett.

Ezután dr. Klein Mór főrabbi emelkedett hangu beszéd kíséretében indítványozta, hogy a kör Jókai Mór disztagjál válaszsza s erről őt értesítendő egy bizottság menesztessék Buda-pestre. Az indítványt lelkesedéssel elfogadták.

A közgyűlés tartama alatt a kör helyisége előtt állást foglalt zenekar hazafias dalokat játszott, a melyeknek hangjai mellett ezután a közgyűlésen jelenvöltek a körből, élükön a díszbe öltözött, zászlójukat lobogató tűzoltóság-gal a megyeháza nagytermébe vonult.

A megyei széképületben.

A megyeház gyönyörű nagytermében ek-korra már nagyszámú, előkelő közönség vára-kozott. A karzatokat ellepő szebbnél-szebb hölgy-közönség, amelynek egy része a karzatok tul-zsufaltsága miatt, a közgyűlési terem közepén elhelyezett széksorokra telepedett, tarka, szem-kápráztató változatosságában loirhatatlanul szin-gadag képet nyújtott. Lent a teremben levő tanácskozó-asztalok mellett a megye és a város legelőkelőbbjei ültek vagy álltak, akik közül a következőket sikerült feljegyeznünk:

Rónay Jenő főispán, Zsiros Lajos törvényszéki elnök, a Magyar Olvasókör disz-elnöke, Schaeffer Antal praelátus, Kovách Agoston kir. tan., Steinbach Antal kir. tan-felügyelő, dr. Dellimanic Lajos megyei főjegyző, Poroszkay Béla megyei főjegyző, Vudý György postafőnök, dr. Grandjean v. ügyész, Reitter rendőrkapitány, dr. Perisics v. főjegyző, dr. Plechl Szilárd megyei főorvos, Lauka Gusztáv, a megye többi tisztviselői, a főgimnáziumi tanári testület Balácsi József igazgató vezetése alatt, az áll. polg. iskola tanári testülete Knyaskó Lajos igazgató vezetése alatt, a községi népiskola tanítói kara Baaden Károly igazgató vezetése alatt, a gör. kel. hit-felekezeti iskola tanítói és a közeletnek számos kitűnősége, mint: Franz J. L., dr. Klein Mór rabbi, Schwarz Mihály, stb. stb.

Pontban déli tizenkét órakor, miután még előbb a gimnáziumi ifjuság a Himnusz eléne-kelte, br. Feilitzsch Bertholdnak, a Magyar

részletek! . . . Nehéz betegségbe esett s lázá-ban egyszer a volt völégény nevét emlegette. . . Aztán felgyógyult . . . Már akkor öszre járt az idő s a park platánai szomoruan néz-tek levéldiszkre, mely megfakultan feküdt a földön. Olyan vigasztalan látvány. A komor, ősi fellegetek haragosan üzte maga előtt az éjszakai szél . . . Azután elhatározta magát. . . Hiába volt a család minden ellentállása, belépet az irgalmas testvérek közé. Azóta hat év telt el . . . Másoknak a sebeit kötözgeti, a mik gyógyíthatóbbak, mint az ő sebei. Virrasztott a halottak ágya mellett és irigyelte őket, mert előbb haltak meg, mint ő. És mégis! Még min-dig keblén hordta azt az emlékérmét, a mit egyszer Cavendale lord hozott neki olaszországi utjából. A pápa megszentelte a kis érmet. Gyarló, esendő *beri szív!

E pillanatban társnője kezét érezte vállán. — Ebredjen Orsolya testvér! Czélnál va-gyunk.

Az egykori Cardaillan hercegnő felriadt. Tekintete az asszonyra esett, ki öntudatlan adott okot álmódosásaira.

Az apáca hirtelen elhatározással kebléhez nyult s leoldotta az emlékérmét. Odanyújtotta a munkásnőnek.

— Fogadja tölem emlékül! Engedje meg, hogy beteg gyermeke nyakán hordja ezt az érmet . . . Szentelt érem! Hat esztendő előtt a római pápa szentelte meg.

Mielőtt az asszony megköszönhette volna az ajándékot, a két apáca már leszállt az omni-buszról.

A kalauz szeretett volna odamondani vala-mit, de mégis hallgatott. Katona volt valamikor s nagyon tisztelte a nőket. Azonkívül látta, hogy az asszony milyen hívő, ájtatos arczzal nézi az érmet. Megelégedett tehát egy szánakozó mo-solylyal.

Kör elnökének csengő hangja szólalt meg, aki a kör folytatódó közgyűlését igen szép, for-mailag tökéletes, nemes hévtől áthatott beszéd-ben zajos éljenzés közt újból megnyitottnak jelentette ki. Majd Romkay Nándor, a kör derék alelnöke szavalta el lendületes pathossal dr. Kis Sándornak „Jókai ünnepén“ című, la-punkban már közölt gyönyörű emlékversét, amelyet a közönség sűrű éljenzéssel fogadott. Ezután dr. Kis Sándor olvasta fel érczes, mesz-szecsengő hangján Jókai Mór, mint regényíró és embert méltató rendkívül sikerült, magvas essay-jét, amelyet nagy terjedelme miatt csak holnapi számunkban közölhetjük. A nemes hév-vel és finom pointirozással előadott emlékbeszéd az ünnepelő közönség lankadatlan figyelemmel kísérte és végezetül viharos éljenzéssel és taps-sal jutalmazta. A Szózat eléneklése után a kö-zönség a Rákóczy-induló felviharzó ütemei mellett oszlott szét.

A bankett.

Egy órakor a kaszinó nagytermében fényes bankett volt, a melyhez Marcoin jeles konyhája szolgáltatva az étkeket. Az asztaloknál mintegy százötvenen ültek, a kik közül a következőket emeljük ki:

Rónay Jenő főispán, Schaeffer Antal pápai praelátus, Zsiros Lajos törvényszéki elnök, dr. Dellimanic Lajos m. főjegyző, Poroszkay Béla m. főjegyző, Jahoda és Hofschuster közös had-seregbeli őrnagyok, Anna u. és Putsch honvéd-száza-dosok, Lauka Gusztáv, Balácsi József főgin. igazgató, dr. Kis Sándor főgimn. tanár, dr. Klein Mór rabbi, báró Feilitzsch Berthold m. tb. főjegyző, báró Hauser Károly főispáni titkár, Witt és Forn-szek tv. bírák, Vudý György postafőnök, dr. Grand-jean József v. ügyész, dr. Perisits Zoltán v. főjegyző, Reitter Oszkár v. kapitány, Kaczvinszky he-lyettes p. ü. igazgató és a tisztviselői az ügyvédi, orvosi és tanári kar számos tagja.

A bankett mindvégig emelkedett hangulat-ban folyt le és a felköszöntők egymást érték.

Az első felköszöntőt Rónay Jenő, me-gyénk főispánja mondotta a király és a királyné ő felségeikre és az uralkodóház összes tagjaira. A díszes társaság állva hallgatta végig a főispán felköszöntőjét és végezetül háromszoros éljen-ben tört ki.

Ezután dr. Stassik Eereenz mondotta el igazán szellemes, formailag is kitűnő, nagyszá-bású toastját, amelyben rendkívüli hatással mélt-tatta az ünnepelt író halhatatlan alkotásait és amikor szavait Jókai Mór éltetésével végezte, dörgő, hosszantartó taps hangzott fel.

A toastok sorában a harmadikat Lauka Gusztáv, a mindnyájunk által szeretve tisztelt költő és humorista mondotta, felette elmés fel-köszöntőjében mindazokat éltetvén, akik a mai nap sikerében közreműködtek, első sorban pedig Rónay főispánt, br. Feilitzsch Bertholdot, a Magyar Kör elnökét és dr. Kis Sándort. (Vi-haros éljenzés.)

Általános mozgás és figyelem közt emel-kegett fel ismét Rónay Jenő főispán, hogy egy gazdag humorral fűszerezett toastban Lauka Gusztávot köszöntse fel. A főispán tapsvihar közepette fejezte be toastját.

Lauka Gusztáv ezután Romkay Nándort, a Magyar Kör megteremtőjét, br. Feilitzsch Berthold pedig mindazokat élteti, akik a mai nap sikerét eddig is biztosították s — a diszelő-adásra és az estélyre czélozva — ezentul bizto-sítani fogják.

Poroszkay Béla humorosan élteti ko-szorus költőnkét Lauka Gusztávot, élénk kül-ömböset ténvén az ember és a költő között, dr. Kis Sándor hosszabb, szép gondolatokban gazdag beszédben ugyancsak Laukát élteti, kire Zsiros Lajos törvényszéki elnök, mint harmadik emeli poharát. Romkay Nándor élteti a kitűnő szónokot, Stassik Ferenczet, Lauka dr. Klein rabbit, dr. Klein Jókaira emeli poharát, a sziv politikusára. Dr. Grandjean városi ügyész a kegyesrendieket élteti, Rónay fő-ispán viharos tetszés között pour la bonne bouche a jelenlevők feleségeire emel poharat, Poroszkay még egyszer élteti Torontálmegye népszerű főispánját, ki a magyar állam fentartásáról nemcsak mint főispán, de mint apa is gondos-kodik. (Szünni nem akaró éljenzés.) A társaság a késő délutáni órákig mulatott Vása varázs hegedűje és Marcoin jó pezsgője mellett.

Theatre paré.

A fényes ünnepélynek méltó befejezése lesz a színházban este nyolczadfél órakor kez-dődő diszelőadás, melynek részletes program-ját már tegnap közöltük és melyre, mint meg-irtuk volt, már tegnap elkelték az összes jegyek. A diszelőadás után a kaszinó termeiben táncz-estély lesz, mely az eddigi jelek után itélve rendkívül nagy látogatottságnak fog örvendeni. Az ünnepély e két betejező részéről lapunk hol-napi számában adunk kimerítő tudósítást.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi október hó 1-től.

Nagybecskerek—Nkikinda				Nagybecskerek—Versecz				Versecz—Nagybecskerek				Szécsány—Párdány			
Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	Budapest ny. p. u. ind.	700	—	—
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12—	—	Nagybecskerek	805	—	—
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versecz	540	220	—	Szécsány	925	555	—
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	Verseczrét	547	225	—	Módos	946	622	—
Melenze	649	129	854	N.-Becskerek-Bpart	812	415	—	*Temespaulis	553	232	—	Fény	957	635	—
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	435	—	Bethlentanya	601	242	—	Párdány	1008	648	—
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld	841	452	—	*Szivattyutelep	611	255	—				
Beodra	749	238	1009	*Pusztá Kenderes	845	456	—	*Laudontanya	618	305	—				
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	—	Nagymargita	627	316	—				
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárca	907	530	—	Zichyfalva	639	329	—				
Temesvár	—	522	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Györgyháza	651	345	—				
Budapest	125	—	655	Szécsány ind.	934	600	—	Szécsénfalva-Ráros	—	—	—				
				Bóka	947	616	—	Istvánvölgy	706	402	—				
				Kanak	1004	636	—	*Óléc	714	418	—				
				*Óléc	1013	646	—	Kanak	723	424	—				
				Szécsénfalva-Ráros	—	—	—	Bóka	739	444	—				
				Istvánvölgy	1022	703	—	Szécsány (vend.) érk.	751	459	—				
				Györgyháza	1032	717	—	Szécsány ind.	801	514	—				
				Zichyfalva	1044	741	—	Szárca	814	531	—				
				Nagymargita	1059	802	—	*Lajosmajor	826	545	—				
				*Laudontanya	1108	812	—	*Pusztá Kenderes	833	546	—				
				*Szivattyutelep	1116	822	—	Lázárföld	842	603	—				
				Bethlentanya	1129	836	—	*Sándor-udvar	853	617	—				
				*Temespaulis	1137	847	—	N.-Becskerek-Bpart	910	641	—				
				Verseczrét	1145	858	—	Nagybecskerek érk.	—	645	—				
				Versecz érk.	1149	908	—	Nagykikinda	—	1104	—				
				Temesvár	317	—	—	Temesvár	—	454	—				
				Báziás	325	1129	—	Budapest	—	655	—				

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (600—555) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételeken feljebb leszállás végett áll meg.

Valkány—Varjas				Varjas—Valkány				Vojtek—Németbogsán				Németbogsán—Vojtek			
Sz. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
Budapest ny. p. u. ind.	830	220	—	Varjas ind.	700	1020	—	Temesvár ind.	535	810	—	Németbogsán ind.	400	500	—
Temesvár	1120	400	—	Perjámos érk.	717	1037	—	Báziás	405	450	—	Románbogsán	425	526	—
Valkány	320	635	—	Rác-Szt. Péter ind.	719	1055	—	Vojtek	650	910	—	Zsidovin	443	548	—
Ó-Bessenyő	351	659	—	Sárafalva	731	1110	—	Birda 3. sz. őrház	716	935	—	Gertenyes	454	600	—
N.-Szt.-Miklós	436	734	—	N.-Szt.-Miklós	807	1205	—	Gattaja	746	957	—	Móriczföld-Sósdia	511	623	—
Sárafalva	457	752	—	Ó-Bessenyő	838	1245	—	Móriczföld-Sósdia	814	1019	—	Gattaja	528	650	—
Rác-Szt.-Péter	514	808	—	Valkány	901	108	—	Gertenyes	833	1036	—	Birda 3. sz. őrház	549	712	—
Perjámos érk.	525	819	—	Temesvár érk.	—	520	—	Zsidovin	846	1047	—	Vojtek	610	733	—
Varjas ind.	533	820	—	Budapest ny. p. u.	125	850	—	Románbogsán	908	1107	—	Báziás	910	1129	—
								Németbogsán érk.	932	1131	—	Temesvár érk.	726	854	—

Jegyzet. A m. kir. államvasutak vonatainak közlekedési ideje ezen menetrendben a közép-európai idő szerint van kitüntetve. Ezen idő és a budapesti idő között azon különbség van, hogy a budapesti időt jelző órák 16 perccel többet mutatnak, mint a menetrendbe felvett közép-európai időt jelző vasuti órák. A román és bolgár államvasutak összes vonalain, nemkülönben a török vasutak belső—konstantinápolyi fővonalán az új vasuti idő egy egész órával megelőzi a közép-európai időt.

H i r d e t é s e k.

Hirdetmény.

Kumán község tulajdonát képező vendéglőben 1894. és 1895. évre egy kocsmárosat keres, miért is felhivatnak mindazok, kik ezen üzletet elvállalni szándékoznak folyó évi **deczember hó 24-én** délelőtt 9 órakor a község ház tanácstermében jelenjenek meg.

Feltételek bármikor is alólirt előljárásnál megtudhatók.

Kumán, 1893. évi deczember hó 8-án. (764—3.3) **A községi előljárás.**

5272. tkvi sz. 1893. (769—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A törökbecsei kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Blazsin Gyula aracsi lakos végrehajthatónak, özv. Csikutz Jeftané Anicza mint kk. Csikutz Bogdán, Boszilyka, Sándor, Gyuricza kumáni lakosok gyámja végrehajthatást szenvedők elleni 40 frt s jár. iránti végrehajthatási ügyében a területén levő Kumán község határában fekvő 685. sz. tkjvben foglalt 1722., 1940., 2838. és 3386. hr. sz. fél urb. telek fele 1161 frt kikiáltási árban Kumán község-házában árverés alá fog 1894. évi **márczius hó 15-ik** napjának délelőtti 8 órakor bocsátatni s a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt e kir. járásbírósa által kiadott irattárban s Kumán község előljárásánál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén, a kir. járásbírósa tkvi hatóságánál, 1893. évi október 7-én.

Jakabffy, kir. jbiró.

5273. tkvi szám 1893. (770—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A törökbecsei kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Vukits szül. Eremita Danicza kumáni lakos végrehajthatónak, Noszonyn Száva kumáni lakos végrehajthatást szenvedők elleni 141 frt 21 kr. s jár. iránti végrehajthatási ügyében a területén levő Kumán község határában fekvő 2340. sz. tkjvben foglalt 4251/620. hr. sz. szántó $\frac{1}{4}$ része 43 forint kikiáltási árban, 4251/1139. hr. sz. szántó $\frac{1}{4}$ része 67 frt kikiáltási árban, 2904/82. hr. számú szántó $\frac{1}{4}$ része 28 frt kikiáltási árban, 2349/16. hr. sz. szántó $\frac{1}{4}$ része 10 frt kikiáltási árban, 1970/2. hr. sz. szántó $\frac{1}{4}$ része 18 frt kikiáltási árban, 1970/37. hr. sz. szántó $\frac{1}{4}$ része 10 frt kikiáltási árban, 1970/38. hr. sz. rét $\frac{1}{4}$ része 15 frt kikiáltási árban, 4249/13. hr. sz. szántó $\frac{1}{4}$ része 72 forint kikiáltási árban, 4557/885. hr. sz. szőlő $\frac{1}{4}$ része 30 frt kikiáltási árban, 4557/898. hr. sz. szőlő $\frac{1}{4}$ része 42 forint kikiáltási árban, 4557/899. hr. sz. szőlő $\frac{1}{4}$ része

40 forint kikiáltási árban, 4557/902. és 4557/903. hr. sz. ingatlanok $\frac{1}{4}$ része 2 frt kikiáltási árban, 4557/904. hr. számú ingatlan $\frac{1}{4}$ része 102 frt kikiáltási árban, 4557/386. hr. sz. ingatlan $\frac{1}{4}$ része 17 frt kikiáltási árban 4251/1265. és 4251/1263. hr. sz. ingatlan $\frac{1}{4}$ része 18 frt kikiáltási árban 1894. évi **márczius hó 15-ik** napján délelőtt 10 órakor Kumán község-házában árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% át készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt e kir. járásbírósa által kiadott irattárban s Melenze község előljárásánál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén, a kir. járásbírósa tkvi hatóságánál, 1893. évi október hó 2-ik napján.

Jakabffy, kir. jbiró.

Telefon 35. szám.

Telefon 35. szám.

KURLÄNDER IMRE

Nagybecskerek, Korona-utca 585. szám.

Legjobb

száraz tűzifa

és szagtalan

POROSZ KÖSZÉN

a Wildensteinségi bányából, kötartalom és minőségre nézve a száraz föld minden egyéb köszénét felülmulja. (662—40.19)